

La big band més jove d'Europa ens obre les portes del seu cau jazzístic a l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu

Sant Andreu Jazz Band, swing, jazz i joventut

En Joan Chamorro, professor i director de la Sant Andreu Jazz Band, ens presenta la formació. Joves d'entre 8 i 18 anys comparteixen escenari a la banda de jazz més jove de tota Europa. Per a en Joan Chamorro "Els joves no en saben, de futur. Els queda molt lluny. Intentar convèncer un jove que estudiï perquè el seu futur en depèn, és com parlar-li en un codi ocult. Molts dels meus alumnes comencen amb sis o set anys. Per què no plantejar l'ensenyament de l'instrument a partir de la necessitat del jove d'expressar-se, a partir del material que ja coneix i utilitzar-lo per desenvolupar la seva tècnica? I alhora fer que escoltin molta música i anar creant la necessitat de conèixer amb ella. En aquest cas, amb la música de jazz... funciona. Com no els pot agradar Johny Hodges, Louis Armstrong i Duke Ellington?". Us presentem la Sant Andreu Jazz Band:

Per a aquells que no sàpiguen com funciona una big band, ens en pots fer cinc cèntims?

Una big band és dins del jazz el que l'orquestra simfònica és al món clàssic, és la formació més gran. Normalment l'integren uns 17 o 18 músics. Hi ha quatre seccions, la secció de saxòfons (cinc), la secció de trompetes (quatre), la secció de trombons (quatre) i la secció rítmica (uns quatre).

De quina d'aquestes seccions falten més músics?

La secció de metalls, trompetes i trombons, per norma general. Però no només pel que fa als joves, sinó que ens hi trobem sovint a tots nivells.

Quina és la salut del jazz a Catalunya?

Cada vegada va a millor, gràcies a les escoles i a la feina del Taller de Músics que en el seu moment va crear "escola". Hi ha molts músics joves que cada cop en toquen més, la Sant Andreu Jazz Band n'és un exemple. Sí que és veritat, però, que falten locals per tocar en directe. Hi ha pocs clubs i poc suport institucional a aquesta música.

Com va començar la Sant Andreu Jazz Band?

Va nèixer a l'Escola Municipal de Música de Sant Andreu. La Sant Andreu Jazz Band potser és el grup que més despunta, però hi ha altres agrupacions que funcionen també molt bé. La filosofia del centre és el treball en grup. Els alumnes treballen de cara a les agrupacions. És com parlar un llenguatge i voler parlar-lo sol; no es tracta d'això: volem ensenyar el llenguatge musical per comunicar-nos entre nosaltres.

Com van ser els inicis?

Al principi, eren uns vuit o nou alumnes que van anar al Festival de Jazz de Terrassa el 2007. A partir d'aquí, es va anar incrementant el número considerablement fins que l'any passat ens vam formar pròpiament com a big band i vam ser convidats un altre cop al festival de Terrassa, però no dins del que anomenen jazz jove sinó com un concert més dins del programa general. Vam tocar davant de 2.000 persones a la Plaça Vella i va ser molt emocionant. A partir d'aquí, ens vam "consolidar" com a big band i hem anat fent concerts com a banda, i en petit format, també. Per sort, hi ha a l'escola un planter de nanos de vuit a dotze anys que estan picant fort a la porta.

Quins aspectes destacables us distingeixen com a banda?

Primer, la joventut. Segon, el fet de treballar plegats persones d'edats tan diferents, entre els vuit i els divuit anys. Tercer, que és l'única big band on hi ha vuit noies, un número poc usual a les big bands de jazz. Quart, la qualitat de la banda. En cinquè lloc, i pot ser el més important, l'entusiasme i les ganes de gaudir i fer gaudir a aquells que ens escolten. El jazz és una música alegre, divertida i amb molt de ritme. Som feliços escoltant i tocant aquesta música.

Els alumnes, què t'han ensenyat?

Sí, és una simbiosi. He après molt. Pacència, com afrontar les coses, constància i, sobretot, que no hi ha límits. Sempre podem fer les coses millor, i els alumnes amb aquests edats són com esponges. No deixen de sorprendre'm cada dia, són una font de inspiració per a mi. El treball constant fa que aconseguim coses que de vegades són impensables. És més important l'esforç, la il·lusió i el treball, que la genialitat. Després, en segon pla, ve la recompensa en forma de reconeixement, aplaudiments, etc. Però l'important és el dia a dia i gaudir del que fas.

Andrea Motis (Trompeta saxo i veu)

"La música és com dir una cosa bonica, com dir com et sents sense paraules, tal i com et surt a tu. O com somriure a algú.. o plorar, pots dir moltes coses."

"La música que no transmet res no és música, i de la música de veritat no hi ha res que no m'agradi."

Irene Reig (Saxos alto i baríton)

"No hi ha cap motiu en especial pel qual m'agradi la música. Simplement és un fet. Tot i que hi ha moltes raons que encara la fan millor: el sentir-me bé tocant, passar-m'ho bé, tocar amb conjunt de big band (que és molt guai), escoltar-la..."

"De la música no hi ha res que no m'agradi, perquè es podria dir que "ostres, quin rotllo, s'ha d'estudiar perquè quedi bé" i és veritat, però estudiar també agrada, ja que al cap i a la fi estàs tocant. Potser el que no m'agrada és que la música està poc considerada en aquest país i això dificulta moltes coses, en definitiva: el que no m'agrada és que costa accedir-hi i no tothom ho pot fer."

Paula Berza (trombó de vares)

"El que més els agrada de la música és Tocar un tema nou amb tots els companys i veure que sona realment bé"

"El que menys, haver d'esperar fins l'hora de tocar!"

Jaume Ferrer Jorba (saxo tenor i clarinet)

"El que més m'agrada es que és l'art més dinàmic que hi ha, i encara més amb el jazz, que pots fins i tot improvisar i inventar-te tu mateix els solos en directe."

"El que menys, haver de carregar amb l'instrument amunt i avall. Però no és greu."

Joan Chamorro

Professor de saxo i agrupacions de l'Escola Municipal de Sant Andreu, i director de la Sant Andreu Jazz Band. Professor i cap de l'àrea de llenguatge musical al Taller de Músics i autor dels llibres que s'hi fan servir. Poliinstrumentista (tots els saxos, clarinets, flauta travessera, corneta, contrabaix, etc.). Ha tocat amb figures com Tete Montoliu, Scott Robinson, Gary Smulyan, Dick Oatts, Benny Golson, Slide Hampton i un llarg etc. Treballa de forma estable a la Barcelona Jazz Orchestra, a la B.A.B d'Alfons Carrascosa, a la Big Band Jazz Terrassa. Ha gravat una trentena de discos amb diferents formacions de diferents estils.

La Sant Andreu Jazz Band

Alba Armengou, 8 anys (trompeta); Alba Esteban, 10 anys (saxos alt i soprà); Eduard Ferrer, 11anys (saxos alt, tenor i baríton); Carla Motis, 12 anys (guitarra i banjo); Jan Rodríguez, 12 anys (contrabaix); Magalí Datzira, (13)anys (contrabaix i veu); Iscle Datzira, 14 anys(saxos tenor, alt, soprà i clarinet); Andrea Motis, 14 anys (trompeta, saxos alt i soprà, i veu); Jaume Ferrer, 15 anys (saxo tenor i clarinet); Dani Téllez, 15 anys (trombó); Eva Fernández, 15 anys (saxos soprà, alt, baríton, clarinet, trompeta i veu); Irene Reig, 16 anys (saxos alt i baríton, i clarinet); Raül Castro, 16 anys (tuba i trombó); Martí Ibáñez, 16 anys (trompeta); Marc Martín, 16 anys (piano); Pablo Fernández, 17 anys (trompeta i saxo alt); Arnau Julià, 18 anys (bateria); Eva Garín, 22 anys (trombó); Joan Chamorro (direcció musical); Montserrat Jorba (ajudant de direcció); Dani Alonso (col·laborador).

